NORAKSTS

Lieta Nr. A 42 2463 05
Nr. A571-07/11

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 12.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu *A.P.* pieteikumā par Jēkabpils pilsētas domes 2005.gada 24.augusta lēmuma Nr.354 (protokols Nr.20, 20.§) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1.1] 2005.gada 2.maijā Jēkabpils pilsētas domē saņemts *A.P.* (turpmāk arī – pieteicēja) būvniecības pieteikums alternatīvās gāzes apkures ierīkošanai dzīvoklī */dzēsta adrese/*, Jēkabpilī (turpmāk – 2005.gada 2.maija būvniecības iesniegums).

[1.2] 2005.gada 1.jūnijā Jēkabpils pilsētas būvvalde pieņēma lēmumu Nr.128/2005 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma neatļaut *A.P.* alternatīvās apkures ierīkošanu Jēkabpils pilsētas pašvaldībai piederošās daudzstāvu dzīvojamās ēkas dzīvoklī */dzēsta adrese/*, Jēkabpilī.

[1.3] Izskatot *A.P.* 2005.gada 21.jūlija sūdzību par sākotnējo lēmumu, Jēkabpils pilsētas dome 2005.gada 24.augustā pieņēma lēmumu Nr.354 (protokols Nr.20, 20.§), ar kuru noraidīja *A.P.* pieteikums par alternatīvās gāzes apkures ierīkošanu dzīvoklī */dzēsta adrese/*, Jēkabpilī.

[2] 2005.gada 15.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.P.* pieteikums par Jēkabpils pilsētas domes (turpmāk arī – atbildētājs) 2005.gada 24.augusta lēmuma Nr.354 (protokols Nr.20, 20.§) (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu. Pieteicēja norāda, ka ar iesniegumu par alternatīvās gāzes apkures ierīkošanu griezās tāpēc, ka nespēj samaksāt par piegādāto siltumenerģiju – tā konkrētajai mājai ir neadekvāti augsta un nekas netiek darīts, lai situāciju mainītu. SIA „Jēkabpils siltums" sniegtie pakalpojumi ir neapmierinoši – nav karstā ūdens, savlaicīgi netiek pieslēgts siltums.

[3] Atbildētājs tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumā ietvertajam prasījumam nepiekrīt un paskaidro, ka siltumenerģijas piegādes jautājumus, par ko *A.P.* ir pretenzijas, reglamentē Ministru kabineta 1995.gada 28.februāra noteikumi Nr.41 „Siltumenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi", tātad šie jautājumi ir jārisina ar siltumenerģijas piegādātāju – SIA „Jēkabpils siltums".

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā), ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona un šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts.

Pieteicēja savā 2005.gada 26.septembra iesniegumā *(lietas 36.lapā)* apliecina, ka piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā. Atbildētājs 2005.gada 3.oktobrī tiesā iesniegtajā paskaidrojumā *(lietas 38.lapā)* norādījis, ka piekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā.

Tiesa uzskata, ka lietas apstākļu objektīva izvērtēšana konkrētajā lietā ir iespējama bez tiesas sēdes un procesa dalībnieku mutisko paskaidrojumu uzklausīšanas, tādēļ izskata lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[6] Administratīvā procesa likuma 103.panta pirmajā daļā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Turklāt tiesa, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 103.panta otrās daļas nosacījumiem, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā.

[7] Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar apsvērumu, ka atbilstoši teritorijas plānojumam (2005.gada 20.aprīļa lēmums Nr.168) daudzdzīvokļu dzīvojamā māja atrodas dzīvojamās apbūves teritorijā. Ēka jau ir nodrošināta ar tai nepieciešamo siltumapgādes sistēmu – inženierkomunikācijām. Iestāde, atsaucoties uz Enerģētikas likuma 50.pantu, norāda, ka ēku un būvju īpašniekiem ir tiesības izvēlēties izdevīgāko siltumapgādes veidu. Jēkabpils pilsētas dome kā mājas */dzēsta adrese/* īpašnieks ar 2004.gada 20.oktobra lēmumu Nr.379 ir noteikusi savos īpašumos centralizēto siltumapgādes veidu. Līdz ar to alternatīvās apkures ierīkošana dzīvoklī */dzēsta adrese/*, Jēkabpilī nav iespējama.

Tāpat Lēmumā norādīts, ka siltumenerģijas piegāde ir civiltiesisks darījums, un strīdi par to ir risināmi civiltiesiskā kārtībā. Jautājums par SIA „Jēkabpils siltums" sniegtajiem pakalpojumiem, to kvalitātes neatbilstību ir jārisina ar SIA „Jēkabpils siltums".

[8] Atbildētājs Lēmumā atsaucies Jēkabpils pilsētas dome 2004.gada 20.oktobra lēmumu Nr.379 (protokols Nr.22,28.§) „Par siltumapgādes

veida izvēli". Ar minēto lēmumu atbildētājs, pamatojoties uz Enerģētikas likuma 50.pantu, noteicis, ka Jēkabpils pilsētas pašvaldības nekustamajos īpašumos, tai skaitā dzīvojamās mājās, kurās ir privatizēti dzīvokļi, bet mājas zemesgrāmatā reģistrētas uz Jēkabpils pilsētas pašvaldības vārda, kā siltumapgādes veids izmantojama centralizētā siltumapgādes sistēma. Tāpat noteikts, ka izņēmumi no minētā principa var būt, ja nekustamajam īpašumam nav centralizētās siltumapgādes sistēmas pieslēguma.

Administratīvā procesa likuma 11.pants noteic, ka privātpersonai nelabvēlīgu administratīvo aktu izdot iestāde var uz Satversmes, likuma, kā arī uz starptautisko tiesību normas pamata. Ministru kabineta noteikumi vai pašvaldību saistošie noteikumi var būt par pamatu šādam administratīvajam aktam vai faktiskai rīcībai tikai tad, ja Satversmē, likumā vai starptautisko tiesību normā tieši vai netieši ir ietverts pilnvarojums Ministru kabinetam, izdodot noteikumus, vai pašvaldībām, izdodot saistošos noteikumus, tajos paredzēt šādus administratīvos aktus vai faktisko rīcību.

Jēkabpils pilsētas domes 2004.gada 20.oktobra lēmums Nr.379 nav atzīstams par ārēju normatīvo aktu ne pēc satura ne pēc formas, līdz ar to atbildētājs ar to nevarēja pamatot pieteicējai nelabvēlīgu administratīvo aktu.

[9] Lietā nav strīda par to, ka īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu Jēkabpilī, */dzēsta adrese/* (kadastra numurs 5601 002 2967), kas sastāv no zemes gabala 1744 kv.m. platībā un trīsstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamās ēkas, nostiprinātas Jēkabpils pilsētas pašvaldībai.

Savukārt pieteicējas īpašumā atrodas dzīvoklis */dzēsts dzīvokļa numurs/* šajā daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā, kurā kopā ir 12 dzīvokļu īpašumi *(zemesgrāmatas izraksts lietas 52.lapā)*.

Pieteicēja uzskata, ka viņai kā minētā dzīvokļa īpašniecei ir tiesības dzīvoklī izveidot alternatīvo apkuri, savukārt atbildētājs uzskata, ka saskaņā ar Enerģētikas likuma 50.pantu tikai ēkas vai būves īpašnieks var izvēlēties izdevīgāko siltumapgādes veidu.

Tādējādi lietā noskaidrojams, vai daudzdzīvokļu ēkas dzīvokļa īpašnieks ir atzīstams par ēkas vai būves īpašnieku, kurš atbilstoši Enerģētikas likuma 50.panta nosacījumiem var izvēlēties izdevīgāko siltumapgādes veidu. Tāpat noskaidrojams, vai pašvaldība kā ēkas īpašnieks var ierobežot šādu dzīvokļa īpašnieka izvēli.

[10] Tiesa atzīst, ka Jēkabpils pilsētas pašvaldība nepamatoti uzskata sevi par vienīgo ēkas Jēkabpilī, */dzēsta adrese/* īpašnieku, kam saskaņā ar Enerģētikas likuma 50.pantu ir tiesības izvēlēties izdevīgāko siltumapgādes veidu.

Pieteicējas īpašumā esošais dzīvoklis daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā ir uzskatāms par ēkas daļu.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 1.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašums daudzdzīvokļu mājā, kurā dzīvokļi pieder vairākiem īpašniekiem, ir katra īpašnieka atsevišķais īpašums kopā ar attiecīgo kopīpašuma domājamo daļu. Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu"

27.[1]panta pirmo daļu un 27.[2]panta pirmo daļu, par daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā arī par apsaimniekošanas formu lemj tikai daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku kopsapulce.

Tādējādi pieteicēja ir ēkas daļas, proti, atsevišķa dzīvokļa īpašniece, kurai kopā ar citiem ēkā esošo dzīvokļu īpašniekiem kopīpašumā pieder domājama daļa no tās ēkas daļas, kas sastāv no ārsienām, dzīvokli, atdalošām sienām, jumta, bēniņiem, kāpņu telpām, pagrabtelpām, kā arī logiem, durvīm, komunikācijām, iekārtām un citiem ar mājas ekspluatāciju funkcionāli nedalāmi saistītiem elementiem, atbilstoši likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 3.panta pirmajai daļai**.**

[11] Enerģētikas likuma 50.pantā paredzētās tiesības brīvi izvēlēties siltumapgādes veidu attiecas uz visiem ēkā esošo dzīvokļu īpašniekiem. Tātad konkrētajā gadījumā arī pieteicējai kā daudzdzīvokļu mājas dzīvokļa īpašniecei pastāv tiesības uz sev izdevīgāku siltumapgādes veidu. Tomēr minētās daudzdzīvokļu mājas dzīvokļa īpašnieka tiesības nav absolūtas, jo tās ierobežo gan citas Enerģētikas likuma normas, gan citi normatīvie akti.

Par daudzdzīvokļu ēkas īpašnieku ir atzīstami visu tajā esošo dzīvokļu īpašnieki kopumā. Tādējādi Enerģētikas likuma 50.pantā paredzētās tiesības brīvi izvēlēties siltumapgādes veidu attiecas uz visiem ēkas kopīpašniekiem kopīgi, un tās nav attiecināmas uz katru dzīvokļa īpašnieku atsevišķi. Tātad, lai arī likumdevējs faktiski pieļauj iespēju, ka tāda komunikāciju daļu pārbūve vienā no ēkā esošiem dzīvokļiem var tikt veikta, tam ir nepieciešama visu dzīvokļu īpašnieku piekrišana.

[12] Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 7.pantu dzīvokļa īpašnieks var savu īpašumu valdīt, iegūt no tā labumu, izmantot to pēc sava ieskata mantas pavairošanai un vispār to lietot visādā veidā, ciktāl īpašnieku neierobežo likumi un ciktāl tas nerada traucējumus citiem dzīvokļu īpašniekiem.

Likuma 14. panta pirmā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks nedrīkst bojāt viņa dzīvoklī esošās komunikāciju daļas un citu ar mājas ekspluatāciju funkcionāli nedalāmi saistītu elementu daļas.

Savukārt minētā panta trešā daļa noteic, ka dzīvokļa īpašnieks bez citu dzīvokļu īpašnieku piekrišanas ir tiesīgs būvniecību reglamentējošajos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā pārplānot un pārbūvēt savu dzīvokli un tajā esošās komunikāciju daļas, ciktāl tas neskar citu dzīvokļu īpašnieku intereses. Ja tiek pārplānotas un pārbūvētas dzīvokļa vai komunikāciju daļas, kas funkcionāli nedalāmi saistītas ar visas mājas ekspluatāciju, nepieciešama pārējo dzīvokļu īpašnieku vai dzīvokļu īpašnieku sabiedrības piekrišana, kas noformējama sabiedrības statūtos vai savstarpējā līgumā noteiktajā kārtībā, un to dzīvokļu īpašnieku piekrišana, kuri nav dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieki.

Ņemot vērā iepriekš minētās tiesību normas un to, ka pieteicēja vēlas savā dzīvoklī pārbūvēt siltumapgādes sistēmu, kas parasti daudzdzīvokļu dzīvojamās mājās projektēta un realizēta kā vienota siltumapgādes sistēma,

līdz ar to funkcionāli ir nedalāmi saistīta ar visas mājas ekspluatāciju, secināms, ka šādai pārbūvei nepieciešama pārējo dzīvokļu īpašnieku vai dzīvokļu īpašnieku sabiedrības piekrišana.

Turklāt saskaņā ar Enerģētikas likuma 52.pantu, atslēgšanās no centralizētās siltumapgādes sistēmas vai pieslēgšanās pie tās nedrīkst traucēt siltuma saņemšanu pārējiem šīs sistēmas lietotājiem.

No iepriekšminētā tiesa secina, ka dzīvokļa īpašnieka tiesības izvēlēties izdevīgāko siltumapgādes veidu ir ierobežotas tiktāl, ciktāl tās ierobežo citu siltumapgādes sistēmas lietotāju tiesības saņemt siltumu no centralizētās siltumapgādes sistēmas, proti, lai siltumenerģijas saņemšana netiktu traucēta citiem siltumapgādes sistēmas lietotājiem. Tas secīgi noved pie secinājuma, ka pieteicējas tiesības būs ierobežotas ar tehniskām iespējām ierīkot autonomo gāzes apkuri gadījumā, ja tas traucēs saņemt siltumu citiem tā patērētājiem.

[13] Atbildētājs Lēmumā nav atsaucies uz Enerģētikas likuma 52.pantā ietverto normu kā uz pieteicējai nelabvēlīga administratīvā akta pamatojumu. Tāpat Lēmumā nav norādīts uz apstākļiem, kas liecinātu, ka konkrētajā gadījumā atslēgšanās no centralizētās siltumapgādes sistēmas varētu traucēt siltuma saņemšanu pārējiem šīs sistēmas lietotājiem.

[14] Tādējādi, ņemot vērā, ka iepriekš tiesa atzina, ka Enerģētikas likuma 50.pants ir attiecināms arī uz pieteicēju [11], pašvaldības lēmums, pamatojoties uz norādīto tiesību normu, nepiekrist pieteicējas dzīvokļa atslēgšanai no centralizētās siltumapgādes, ir prettiesisks, un tādēļ atceļams.

[15] Tiesa atzīst, ka atbildētājam bija pienākums vērtēt, vai konkrētajā gadījumā pastāv Enerģētikas likuma 52.pantā paredzētie apstākļi, kas nepieļauj atsevišķa dzīvokļa īpašnieka atslēgšanos no centralizētās siltumapgādes sistēmas, un vai *A.P.* būvniecības ierosinājums atbilst visām būvniecību reglamentējošo normatīvo aktu prasībām. Atbildētājs to nav darījis. Tā kā administratīvās tiesas uzdevums nav aizstāt iestādi, proti, tās vietā pieņemt lēmumu, izvērtējot lietderības apsvērumus *(skat. Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 7.jūnija spriedumu lietā SKA-173)*, tiesa nevar pašvaldības būvvaldes vietā pieņemt lēmumu par administratīvā akta izdošanu, līdz ar to atbildētājam saglabājas pienākums atkārtoti izskatīt pieteicējas 2005.gada 2.maija būvniecības iesniegumu, ņemot vērā spriedumā konstatētos faktus un to juridisko vērtējumu.

[16] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, gadījumā, ja pieteikumu pilnībā vai daļēji apmierina, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, 126.panta pirmo daļu, 246. - 251.pantu, 253.panta pirmo un sesto daļu, 259.panta pirmo daļu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt *A.P.* pieteikumu

Atcelt no tā pieņemšanas dienas Jēkabpils pilsētas domes 2005.gada 24.augusta lēmumu Nr.354 (protokols Nr.20, 20.§).

Uzlikt par pienākumu Jēkabpils pilsētas būvvaldei 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas izskatīt *A.P.* 2005.gada 2.maija būvniecības iesniegumu, ņemot vērā tiesas spriedumā konstatētos faktus un to juridisko vērtējumu.

Uzlikt par pienākumu atbildētājam atmaksāt pieteicējai valsts nodevu Ls 10,00 (desmit latu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) A.Šteinberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ A.Šteinberga
Rīgā, 2007.gada 12.aprīlī